

Khedeli (Qedeli) project TBK Projectenfonds

”Je verliest nooit door te geven”

Zo leert ons de Gerarduskalender

Beste mensen,

Een lang verhaal in korte trekken vertellen. Ik zal het proberen.

Het gaat over mensen in Georgië, die uw zorg en belangstelling hard nodig hebben.

Over hen, die het in het leven niet al te best hebben getroffen. Mensen die moeten leven met beperkingen. Lichamelijk gehandicapt en daarbij soms ook nog geestelijk niet volwaardig staan zij in het leven.

Het mooie land, waarin zij wonen, Georgië, ligt in de Kaukasus. Vroeger was dit land ingelijfd door de Sovjet Unie. In die maatschappij was er voor mensen met een handicap geen plaats.

In de loop der geschiedenis is dit land meerdere malen bezet. **Door oorlog, economische sancties en corruptie leeft een groot gedeelte van de bevolking ver beneden de armoede grens.**

Geen werk en geen inkomen betekent ellende voor vele mensen.

Zoals u weet is **armoede een basisprobleem.**

Een bron van ellende, van waaruit tal van andere problemen ontspringen. **Gebrek aan hygiëne, gezondheidszorg, onderwijs en ouderenzorg zijn hiervan de schrijnende voorbeelden.** Mensen met beperkingen werden aan hun lot overgelaten. Zij moesten vaak leven bij de gratie van een aalmoes. Onderwijs, sociale- en beroepsvorming kende men niet voor hen. Hun leven was triest en uitzichtloos.

Mevrouw Lali Khandolishvili, een getalenteerde en succesvolle Georgische zangeres en pianiste, trok zich het lot van haar **gehandicapte buurvrouw** aan. Zij, de buurvrouw, zat de hele dag in huis apathisch voor zich uit te staren. Deze vrouw fleurde op toen mevrouw Khandolishvili haar leerde **weven**. Zij maakte eenvoudige werkjes, voelde zich nuttig. Zij verdiende zelfs een paar centen.

Vanuit dit kleine succes liet mevrouw Khandolishvili haar carrière achter zich en trok zich, samen met haar man **Gela Gligvashvili**, een ingenieur, het lot aan van de mensen met een handicap in het mooie stadje **Signagi**. Samen kochten zij enkele bouwvallige huizen in het gehucht **Khedeli (qedeli)** en knapte deze provisorisch op. **Zij stichtten een woon- en werkgemeenschap voor mensen met een beperking.**

Samen met de eerste medewerkers ontwikkelden zij voor hen een zinvol bestaan; een leven als gelijkwaardige mensen. Van een marginale plaats in de samenleving werd hen hier de mogelijkheid geboden zich mens te voelen en zich naar individueel vermogen te ontwikkelen.

Er werd een **sociaal educatief programma** opgezet om de bewoners te leren **voor elkaar te zorgen, groente en fruit te telen**, een voor zover mogelijk **op praktische wijze een vak te leren**.

De **vrouwen** leerden huishoudelijk werk te verrichten, naaien, schoonmaken en koken. De **mannen** kregen een opleiding in een van de werkplaatsen. Zij leerden bijvoorbeeld op een eenvoudige manier meubels maken. In het stadje Signagi opende zij zelfs **een klein restaurant**. De inrichting daarvan en de meubels waren door de bewoners en hun begeleiders zelfverzorgd. De vrouwen verzorgen de maaltijden en serveren. De bewoners zijn ongelooflijk trots op wat zij tot nu toe hebben bereikt. Naar zij zeggen voelen zij zich heel gelukkig in Khedeli.

Achter in deze kerk bevinden zich collages, waarop u het project in beeld kunt zien.

Dat de Georgiërs trots zijn op hun land steken zij niet onder stoelen of banken. Hun land beschouwen zij als het mooiste land van de hele wereld; een land dat een **ongekende schoonheid** herbergt. We moesten luisteren naar hen, alsof zij ons uit dankbaarheid een cadeautje wilden geven, door het vertellen van een anekdote over hun land met, uiteraard, een religieus tintje. Deze anekdote wil ik uiteraard graag aan u door vertellen.

Toen de aarde was geschapen en bevolkt, ging God de landen verdelen. De volkeren meldten zich bij Hem. God gaf aan elk volk een stuk land. Een land, dat op **het aardse paradijs leek**, hield Hij voor Zichzelf.

De Georgiërs waren echter niet komen opdagen. Zij vierden feest en dronken van de heerlijke Georgische wijn. Toen het hen bekend werd, dat God de landen had verdeeld, spoedden zij zich naar Hem en vroegen om een stuk land. Maar de landen waren al verdeeld. Zij waren te laat, voelden zich nalatig en diep ongelukkig. Door te feesten hadden zij de uitnodiging van God verwaarloosd. Hoe moest het nu verder met hen als volk zonder land? Hun zelfverwijt was enorm groot. Maar God, in zijn onmetelijke goedheid, kreeg medelijden met hen en stond het mooie land, dat Hij voor Zichzelf had bestemd, af aan de Georgiërs. De Georgiërs op hun beurt dankten God en dienen hem tot op de dag van vandaag met de grootste eerbied om zijn oneindige goedheid en barmhartigheid.

De landelijke overheid doet tot nu toe nauwelijks een duit in het zakje voor deze mensen.

Het Khedeli project dankt in hoge mate haar bestaan bij de gratie van giften en donaties.

Nu zijn de onderkomens van de woongemeenschap aan **renovatie en isolatie** toe. Ook is er behoefte aan **beddengoed** voor de bewoners. 's Winters kan het daar heel erg koud zijn.

Om te voorzien in deze noden is een beroep gedaan op het projectenfonds van het Tilburgs Byzantijns Koor.

Al vaker heeft het projectenfonds financieel bijgedragen aan **kleding, schoeisel en gebitsverzorging** van de bewoners in Khedeli. Nu hoopt het bestuur van het projectenfonds ook aan deze aanvraag te kunnen voldoen. Dat kan met o.a. uw hulp door financiële ondersteuning.

Onze oprechte dankbaarheid gaat uit naar de paters Kapucijnen. In het kader van hun vastenactie kozen zij voor dit project.

Het Tilburgs Byzantijns Koor is in 1944 opgericht door de paters Kapucijnen. Het koor verzorgt sindsdien liturgieën volgens de Slavisch Byzantijnse ritus. Aanvankelijk voor Russinnen en Oekraïense vrouwen, **tijdens de Tweede Wereldoorlog in Duitse kampen te werk gesteld in de oorlogsindustrie**. Zij trouwden met Nederlanders. Een aantal van deze vrouw kwam terecht in Tilburg en omgeving.

In 1945 werd Duitsland tijdens de **conferentie van Jalta** verdeeld door **Roosevelt, Churchill en Stalin**. Stalin kreeg het voor het zeggen over Oost Europa en sloot de grens meteen af; later met de bekende muur.

De Russische en Oekraïense vrouwen konden niet meer terug naar huis. Zij vonden steun en troost in het pastoraat van de Kapucijnen. De liturgie volgens de Slavisch Byzantijnse ritus werd door hen en later ook door hun gezinnen vaak bezocht. Voor deze vrouwen was het een beetje thuiskomen. .

Vanaf het prille begin heeft het TBK projecten in Oost Europa en Rusland gesteund.

Aanvankelijk vanuit 'Actie en Ontmoeting Oosterse kerken', het A.O.K.

Het TBK wordt daardoor beschouwd als **'Meer dan een koor'**.

Vanwege het toenemend aantal projecten werd in december 1998 het TBK Projectenfonds opgericht.

Sindsdien zijn tal van projecten uitgevoerd. Het projectenfonds van het Tilburgs Byzantijns Koor werkt uitsluitend met **vrijwilligers**. **De lijnen in het hulpverleningsproces zijn kort**. Direct van het fonds naar de mensen die het hard nodig hebben.

De werkwijze van het fonds **is transparant**, doorzichtig.

Er wordt door de ontvanger aan de gever verantwoording afgelegd over de besteding van uw giften en donaties.

Wij hopen en vertrouwen op uw steun om dit mooie project waar te kunnen maken.

Achter in de kerk staat een speciale offerblok met een speciaal ontworpen logo. Uw gift is zeer welkom.

Graag wil ik afsluiten met een gelovige zegenwens vanuit de Slavisch Byzantijnse ritus: -

"Dat God u allen overvloedig moge zegenen en geluk moge schenken in uw leven,

Многая лета, Nog vele jaren".

Ik dank u voor uw aandacht.